

DYREKTYWY

DYREKTYWA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2022/1326

z dnia 18 marca 2022 r.

zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1a i 8a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania na temat oceny zagrożeń dotyczące nowych substancji psychoaktywnych: 2-(metyloamino)-1-(3-metylofenylo)propan-1-onu (3-metylometkatynonu, 3-MMC) oraz 1-(3-chlorofenylo)-2-(metyloamino)propan-1-onu (3-chlorometkatynonu, 3-CMC) zostały sporządzone zgodnie z art. 5c rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ przez komitet naukowy Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA; Centrum), działający w rozszerzonym składzie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 5c ust. 4 tego rozporządzenia, w dniach 18 i 19 listopada 2021 r. 25 listopada 2021 r. Centrum przedłożyło Komisji i państwowym członkowskim sprawozdania na temat oceny zagrożeń.
- (2) 3-MMC i 3-CMC to syntetyczne katynony o działaniu psychostymulującym. Są to produkty pochodne katynonu, ściśle powiązane, odpowiednio, z metkatynonem (efedronem) i mefedronem (4-metylometkatynonem; 4-MMC) oraz z metkatynonem i 4-chlorometkatynonem (4-CMC; klefedronem), oraz mające podobne do nich działanie psychostymulujące. Katynon, metkatynon, mefedron i 4-CMC są objęte kontrolą na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.
- (3) 3-MMC jest dostępny w Unii Europejskiej co najmniej od 2012 r. i wykryto go w 23 państwach członkowskich. Po spadku liczby konfiskat w Europie w latach 2016–2018 wydaje się, że 3-MMC pojawił się ponownie – w 2020 r. skonfiskowano około 740 kg tej substancji w formie proszku, a jej przywóz, dystrybucja i użycie utrzymywały się w 2021 r.; tylko w czasie jednej akcji na dużą skalę przeprowadzonej w ubiegłym roku na granicy zewnętrznej Unii skonfiskowano nieco ponad 120 kg tego proszku.
- (4) Informacje pochodzące z konfiskat i pobranych próbek wskazują, że 3-MMC jest zwykle dostępny na rynku narkotykowym w postaci proszku. Zgłoszono również istnienie tej substancji w innych postaciach, takich jak tabletki czy kapsułki, ale w znacznie mniejszym zakresie. Okazjonalnie zgłaszano również płyny, materiał ziołowy oraz bibułki zawierające 3-MMC.
- (5) Pięć państw członkowskich zgłosiło łącznie 27 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na 3-MMC. Cztery państwa członkowskie zgłosiły również 14 przypadków ostrego zatrucia bez skutku śmiertelnego, w których potwierdzono ekspozycję na 3-MMC.
- (6) 3-CMC jest dostępny w Unii Europejskiej co najmniej od 2014 r. i wykryto go w 23 państwach członkowskich. W latach 2020–2021 skonfiskowano około 2 500 kg 3-CMC w postaci proszku, co stanowi ponad 90 % całkowitej ilości skonfiskowanego 3-CMC w tej postaci od czasu, gdy rozpoczęto monitorowanie tej substancji w Europie.
- (7) Informacje pochodzące z konfiskat i pobranych próbek wskazują, że 3-CMC jest zwykle dostępny na rynku narkotykowym w postaci proszku. Zgłoszono również istnienie tej substancji w innych postaciach, takich jak tabletki czy kapsułki, ale w znacznie mniejszym zakresie. Okazjonalnie zgłaszano również płyny, materiał ziołowy oraz bibułki zawierające 3-CMC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).

- (8) Dwa państwa członkowskie zgłosiły łącznie 10 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na 3-CMC. Jedno państwo członkowskie zgłosiło również jeden przypadek ostrego zatrucia bez skutku śmiertelnego, w którym potwierdzono ekspozycję na 3-CMC.
- (9) Z dostępnych informacji wynika, że chociaż 3-MMC i 3-CMC jako takie są zwykle sprzedawane i poszukiwane jako stymulanty, wydaje się, że przynajmniej w części substancje te są produkowane, przywożone, dystrybuowane, sprzedawane i używane jako legalne zamienniki kontrolowanych stymulantów, w tym amfetaminy, kokainy i MDMA. Mogą one również być niewłaściwie sprzedawane jako inne narkotyki.
- (10) Dostępne są jedynie ograniczone informacje dotyczące udziału przestępczości zorganizowanej w produkcji, nielegalnym obrocie i dystrybucji 3-MMC i 3-CMC w Unii. Pewne informacje wskazują jednak na istnienie czynów przestępczych, takich jak nielegalny obrót, nielegalna produkcja i przestępstwa związane z wprowadzaniem do obrotu, w odniesieniu do obu substancji.
- (11) Z dostępnych informacji wynika, że 3-MMC i 3-CMC są produkowane przez przedsiębiorstwa chemiczne spoza Unii i przywożone do niej na skalę przemysłową. Ponadto nieliczne informacje wskazują na to, że część produkcji odbywa się w nielegalnych laboratoriach w Europie.
- (12) 3-MMC i 3-CMC nie mają w Unii – ani, jak się wydaje, nigdzie indziej – uznanego zastosowania medycznego u ludzi ani u zwierząt. Poza wykorzystywaniem tych substancji w analitycznych materiałach referencyjnych i w badaniach naukowych nic nie wskazuje na to, że mogą one być on stosowane do innych celów.
- (13) Zagrożenia zdrowotne i społeczne związane z 3-MMC i 3-CMC prawdopodobnie wykazują pewne podobieństwa z innymi ściśle powiązanymi syntetycznymi katynonami i psychostymulantami znajdującymi się pod kontrolą międzynarodową. Dostępne dowody oraz informacje dotyczące zagrożeń zdrowotnych i społecznych związanych z tymi substancjami stanowią wystarczającą podstawę do włączenia 3-MMC i 3-CMC do definicji narkotyku. Niemniej jednak w sprawozdaniach na temat oceny zagrożeń ustalono również, że dalsze badania mogłyby pozwolić na uzyskanie odpowiedzi na wiele pytań dotyczących 3-MMC i 3-CMC, wynikających z braku danych na temat zagrożeń dla zdrowia jednostki i dla zdrowia publicznego lub ryzyka społecznego.
- (14) 3-MMC i 3-CMC nie są wymienione w wykazie substancji objętych kontrolą w ramach Jednolitej konwencji (ONZ) o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., ani Konwencji (ONZ) o substancjach psychotropowych z 1971 r. 3-CMC nie został jeszcze oceniony w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, natomiast 3-MMC został poddany w listopadzie 2016 r. krytycznemu przeglądowi, przeprowadzonemu przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających, który to przegląd nie przyniósł jednoznacznych wniosków. Komitet nie zdołał osiągnąć konsensusu – zamiast tego odroczył wydanie opinii i zwrócił się do Sekretariatu o przeprowadzenie kolejnego krytycznego przeglądu 3-MMC na kolejnym posiedzeniu komitetu ekspertów. Komitet nie przeprowadził jeszcze kolejnego przeglądu 3-MMC. Od czasu tego krytycznego przeglądu w 2016 r. państwa członkowskie zgłosiły nowe istotne informacje, wskazujące, że 3-MMC może stanowić zagrożenie zdrowotne i społeczne na poziomie Unii, a zatem należy włączyć tę substancję do definicji narkotyku obowiązującej w prawie Unii.
- (15) Informacje pochodzące z konfiskat przeprowadzonych przez organy ścigania w latach 2020–2021 wskazują na to, że dostępność i potencjał rozpowszechniania w Unii zarówno w przypadku 3-MMC, jak i 3-CMC niedawno wzrosły i mogą być znaczne. Dostępne informacje wskazują na to, że używanie 3-MMC i 3-CMC powoduje szkody dla zdrowia związane z ich ostrą toksycznością, a w przypadku 3-MMC także z ryzykiem nadużywania i potencjałem uzależniającym. Ze względu na brak badań nie ma pewności co do potencjału uzależniającego i ryzyka nadużywania w przypadku 3-CMC. Szkodę zdrowotną uznaje się za zagrażającą życiu, gdyż może ona spowodować śmierć lub śmiertelny uraz, ciężką chorobę, ciężkie upośledzenie fizyczne lub psychiczne, bądź rozprzestrzenianie się chorób, w tym transmisję wirusów krwiopochodnych, takich jak wirusowe zapalenie wątroby typu C i HIV. Skutki te są porównywalne z oddziaływaniem innych ściśle powiązanych syntetycznych katynonów i psychostymulantów objętych kontrolą międzynarodową, chociaż wymaga to dalszych badań.
- (16) Dostępne informacje wskazują również, że używanie 3-MMC i 3-CMC może powodować ryzyko społeczne i prowadzić do marginalizacji oraz większej podatności na zagrożenia. Może również stwarzać szerszej rozumiane zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, zwłaszcza w przypadku prowadzenia pojazdów pod wpływem tych substancji.

- (17) Piętnaście państw członkowskich kontroluje 3-MMC na podstawie krajowych przepisów o kontroli narkotyków, sześć państw członkowskich – na podstawie przepisów dotyczących nowych substancji psychoaktywnych, a jedno państwo członkowskie stosuje inne przepisy w celu kontroli tej substancji. Trzydzieści państw członkowskich kontroluje 3-CMC na podstawie krajowych przepisów o kontroli narkotyków, siedem państw członkowskich – na podstawie przepisów dotyczących nowych substancji psychoaktywnych, a jedno państwo członkowskie stosuje inne przepisy w celu kontroli tej substancji. Biorąc pod uwagę, że wprowadzono już krajowe środki kontroli, włączenie 3-MMC i 3-CMC do definicji narkotyku, a tym samym objęcie ich zakresem przepisów dotyczących przestępstw i sankcji określonych w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, które mogą się pojawić w wyniku dostępności i używania tych substancji.
- (18) Art. 1a decyzji ramowej 2004/757/WSiSW powierza Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych, wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez zmianę załącznika do wspomnianej decyzji ramowej w celu włączenia tych substancji do definicji narkotyku.
- (19) Ponieważ warunki umożliwiające skorzystanie z uprawnień do przyjęcia aktu delegowanego zostały spełnione, a odpowiednia procedura – zastosowana, należy przyjąć dyrektywę delegowaną w celu włączenia 3-MMC i 3-CMC do załącznika do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (20) Irlandia jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 ⁽³⁾, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (21) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW mającą zastosowanie do dnia 21 listopada 2018 r., ale nie jest związana dyrektywą (UE) 2017/2103. Dania nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (22) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2004/757/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana decyzji ramowej 2004/757/WSiSW

W załączniku do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW dodaje się pkt 20 i 21 w brzmieniu:

„20. 2-(metyloamino)-1-(3-metylofenylo)propan-1-on (3-MMC) (*).

21. 1-(3-chlorofenylo)-2-(metyloamino)propan-1-on (3-CMC) (*).

(*) Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2022/1326 z dnia 18 marca 2022 r. zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku (Dz.U. L 200 z xx.xx.2022, s. 148).”

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylająca decyzję Rady 2005/387/WSiSW (Dz.U. L 305 z 21.11.2017, s. 12).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

*Artykuł 2***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie 18 lutego 2023 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
